

Η ΠΡΩΤΗ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗ
ΤΖΑΚ ΛΕΪΝΤΛΟ

ΤΟ
ΣΚΟΤΑΔΙ
ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ
WILLIAM MCILVANNEY
IAN RANKIN

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΧΙΛΑΝΤΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΕΙΣΑΓΩΓΗ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΜΗΝΑΣ

ΜΕΤΟΙΧΜΙΟ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1972

ΗΜΕΡΑ ΠΡΩΤΗ

Το έγκλημα διαποτίζει όλες τις πόλεις. Είναι αναπόφευκτο. Μόλις μαζευτούν αρκετοί άνθρωποι σ' ένα μέρος, είναι εγγυημένο ότι το κακό θα εκδηλωθεί με τη μία ή την άλλη μορφή. Είναι στη φύση του ανθρώπου. Η κατάσταση αυτή υπάρχει συνήθως εν υπνώσει στη συνείδηση των πολιτών. Οι έργοιες της καθημερινής μας ζωής επισκιάζουν κάθε μελοδραματική αίσθηση κινδύνου. Σποραδικά μόνο (όταν, ας πούμε, συμβεί μια καταστροφή σαν εκείνη στο γήπεδο Άιμπροξ, όπου πέθαναν από ασφυξία εξήντα έξι άνθρωποι, ή όταν τα πρωτοσέλιδα γεμίσουν από έναν σίριαλ κίλερ σαν τον Μπάιμπλ Τζον*) οι άνθρωποι ίσως αρχίζουν να αντιλαμβάνονται πόσο κοντά ζούσαν στον τυχαίο κίνδυνο. Μερικές φορές βιώνουν μια εκ νέου επίγνωση της πανταχού παρούσας, απειλητικής παραδοξότητας που στοιχειώνει τις παρυφές της φαινομενικής φυσιολογικότητας. Συνειδητοποιούν ξανά πόσο λεπτή είναι η μεμβράνη πάνω στην οποία βαδίζουμε, διατρέχοντας τον κίνδυνο, ανά πάσα στιγμή, να ξεγλιστρήσουμε σε πιο σκοτεινά μέρη. Ίσως αναρωτηθούν αν είναι τόσο ασφαλείς όσο νόμιζαν ότι ήταν.

Αυτές τις σκέψεις έκανε ο Ρόμπερτ Φρέντερικ, διοικητής του Τμήματος Δίωξης Εγκλημάτων της Γλασκόβης. Αντιλαμβάνόταν τον ενδεχόμενο κίνδυνο που ίσως να αντιμετώπιζε η πόλη του και να διατάραζε την καθησυχαστική αίσθηση ασφά-

* Άγνωστης ταυτότητας κατά συρροή δολοφόνος νεαρών γυναικών το διάστημα 1968-69 στη Σκοτία. (Σ.τ.Μ.)

λειας. Ένας άντρας ονόματι Μπόμπι Κάρτερ είχε εξαφανιστεί. Εκείνο το απόγευμα η οικογένειά του είχε ενημερώσει την αστυνομία ότι δεν είχε γυρίσει στο σπίτι τις τελευταίες δύο μέρες. Αυτό από μόνο του, κατά την άποψη του Φρέντερικ και της ομάδας του, δεν ήταν ακριβώς λόγος για βαρύ πένθος. Ο Μπόμπι Κάρτερ ήταν επαγγελματίας κακοποιός. Ή, μάλλον, ένας διεφθαρμένος κι έξυπνος δικηγόρος ο οποίος δεν συναναστρεφόταν απλώς κακοποιούς, αλλά τρωγόπινε και κοιμόταν μαζί τους. Παρότι μορφωμένος και από καλή οικογένεια, ο Κάρτερ είχε επιλέξει να αφιερώσει την επαγγελματική ζωή του στην προστασία και την καθοδήγηση των αποβρασμάτων που ζούσαν στην επικράτεια του Φρέντερικ. Η δουλειά του Κάρτερ ήταν να διακινεί το βρόμικο χρήμα, μακριά από τα μάτια της εφορίας. Τα μετρητά ξεπλένονταν με την αγορά νομοταγών και επικερδών επιχειρήσεων, και η αρμοδιότητα του Κάρτερ ήταν να φροντίζει ώστε το συμβόλαιο να ευνοεί πάντοτε τον αγοραστή κι όχι τον πωλητή.

Καθισμένος στο εμμονικά τακτοποιημένο γραφείο του, ο διοικητής ανησυχούσε για το κενό που ίσως να επέφερε η εξαφάνιση του Κάρτερ στην αδελφότητα των κακοποιών της Γλασκώβης και για τις βίαιες δυνάμεις που θα έσπευδαν να το καλύψουν. Ήταν γνωστό πως ο Κάρτερ ήταν το δεξί χέρι του Καμ Κόλβιν, ένας από τους ελάχιστους που εμπιστευόταν. Το όνομα του Κόλβιν ενέπνεε φόβο, μια φήμη που αναγόταν στα εφηβικά του χρόνια, όταν είχε μπει σ' ένα ιατρείο απαιτώντας να δει τον γιατρό. Ερωτώμενος ποιο ήταν το πρόβλημα, δεν έβγαλε λέξη παρά γύρισε για να δείξει στη γραμματέα τη λεπίδα που εξείχε από την πλάτη του. Αναμφίβολα ο Καμ Κόλβιν δεν ήταν από τους ανθρώπους που μπορούσες να παίξεις μαζί τους ή να τους τσαντίσεις, πράγμα που σήμαινε ότι οι επιπτώσεις της εξαφάνισης του Κάρτερ ενδεχομένως να ξεπερνούσαν την επικράτεια του οργανωμένου εγκλήματος και να επηρέαζαν τον ευρύτερο, τελείως αθώο πληθυσμό.

Ένα χτύπημα στην πόρτα διέκοψε τις σκέψεις του διοικητή.

Χωρίς να περιμένει πρόσκληση, ο ντετέκτιβ-αρχιφύλακας* Μπομπ Λίλεϊ μπήκε, κλείνοντας την πόρτα πίσω του.

«Τι σκέφτονται οι συνάδελφοι;» ρώτησε ο αρχηγός.

Ο Λίλεϊ πήρε μια βαθιά ανάσα. «Μια άποψη είναι να ελπίζουμε πως τον απήγαγαν οι εξωγήινοι και τον πήγαν σε άλλο γαλαξία».

«Ποιος το είπε αυτό;»

«Ο καινούργιος».

«Ο Λέιντλο;» ρώτησε ο αρχηγός και ο Λίλεϊ κούνησε καταφατικά το κεφάλι. «Στην πραγματικότητα, ήθελα να σου μιλήσω γι' αυτόν».

«Ο Τζακ Λέιντλο δεν μας είναι άγνωστος, κύριε. Η φήμη του προηγείται πάντοτε του ίδιου, κι αυτός υποθέτω ότι είναι ο λόγος που τον φορτωθήκαμε. Με ποιον παρεξηγήθηκε πάλι αυτόν τον μήνα;»

«Ποιος έχει απομείνει;» Ο Φρέντερικ άλλαξε θέση στην καρέκλα του. «Αλλά κάθε φορά φτάνει σ' εμένα το ίδιο μήνυμα: Είναι καλός στη δουλειά, μοιάζει να έχει μια έκτη αίσθηση για ό,τι συμβαίνει στους δρόμους».

«Διαισθάνομαι ένα ενδεχόμενο “αλλά”».

«Στον βαθμό μόνο που χρειάζεται προσεκτικό χειρισμό, αν θέλουμε να επωφεληθούμε πλήρως από τις ικανότητές του».

«Δεν τα καταφέρνω καλά στο μπέιμπι σίτινγκ, κύριε».

«Για μια δυο βδομάδες μόνο, μέχρι να εξοικειωθεί με τις μεθόδους μας».

Ο Λίλεϊ το συλλογίστηκε μια στιγμή πριν κουνήσει κατα-

* Στις αστυνομικές δυνάμεις του Ηνωμένου Βασιλείου, η ιεραρχία είναι αρκετά μπερδεμένη υπόθεση και αλλάζει από εποχή σε εποχή και από τη μια ευρύτερη περιοχή στην άλλη. Ενώ οι βασικοί βαθμοί είναι του αστυφύλακα (constable), του αρχιφύλακα (sergeant) και του επιθεωρητή (inspector), όσοι περνούν επιτυχώς τις Εθνικές Εξετάσεις Ερευνητών (National Investigators' Examinations) προσθέτουν στον βαθμό τους τη λέξη ντετέκτιβ. Έτσι, έχουμε DC, δηλαδή ντετέκτιβ-αστυφύλακα, DS, δηλαδή ντετέκτιβ-αρχιφύλακα και DI, δηλαδή ντετέκτιβ-επιθεωρητή. (Σ.τ.Μ.)

φατικά το κεφάλι του. Ο Φρέντερικ επέτρεψε στον εαυτό του να χαλαρώσει λιγάκι.

«Θα σε δω απόψε που θα τα πιούμε για τον Μπεν Φίνλεϊ;»

«Μην ανησυχείτε, κύριε, θέλω να βεβαιωθώ ότι ο μπάσταρδος παίρνει πράγματι σύνταξη αυτή τη φορά».

«Φρόντισε να έρθει και ο Λέιντλο. Για να τον τσεκάρει η ομάδα».

«Ο Φίνλεϊ τον κάλεσε ήδη. Φαίνεται ότι είναι παλιοί φίλοι. Κακό σημάδι για τον νεοσύλλεκτό μας». Ο Λίλεϊ σιώπησε. «Να υποθέσω ότι δεν υπάρχουν νέα για τον Μπόμπι Κάρτερ λοιπόν;»

«Εγώ θα έπρεπε να ρωτάω εσένα».

«Μιλήσαμε με την οικογένεια. Ελέγξαμε το γραφείο του στην πόλη. Περίμεναν δυο μέρες πριν μας τηλεφωνήσουν επειδή δεν ήταν ασυνήθιστο γι' αυτόν να πέφτει με τα μούτρα σε κάποια υπόθεση, μια στο τόσο».

«Που σημαίνει;»

«Ολονυχτία στο καζίνο, ακολουθούμενη από ολόημερο ύπνο για να συνέλθει, όπου κατέληγε».

«Αλλά όχι στη συγκεκριμένη περίπτωση;»

«Καμιά από τις γνωστές μας επιχειρήσεις δεν ισχυρίζεται ότι την επισκέφτηκε».

«Μιλήσατε με τους συνεργάτες του;»

«Εξακολουθώ να ελπίζω ότι δεν θα χρειαστεί, επειδή, αν πούμε δυο λογάκια με τον Καμ Κόλβιν, το ίδιο θα πρέπει να κάνουμε με τις αντίπαλες συμμορίες».

«Δηλαδή τον Τζον Ρόουντς και τον Ματ Μείσον». Ο αρχηγός κατένευσε αργά. «Ήρεμα και χαλαρά, Μπομπ, όπως έλεγαν οι παλιοί».

«Αλλά με περισσότερο ρεαλισμό, σωστά, κύριε;» Ο Λίλεϊ γύρισε να φύγει.

«Τα μάτια σου στον Τζακ Λέιντλο, Μπομπ. Τον θέλω μέσα στη σκηνή, όπως λέει ο Λίντον Τζόνσον, αν με πιάνεις».*

* Ο πρόεδρος Τζόνσον είχε πει το 1971 για τον αρχηγό του FBI, Έντγκαρ

Ο Λίλει κατένευσε ξανά και έφυγε, αφήνοντας το αφεντικό του να ατενίζει και πάλι με πείσμα την κλειστή πόρτα. Η απαγωγή από εξωγήινους ήταν αναμφίβολα η καλύτερη έκβαση από οποιαδήποτε άλλη μπορούσε να σκεφτεί.

Χούβερ: «Καλύτερα να τον έχουμε μέσα στη σηνή και να κατουράει έξω, παρά έξω από τη σηνή και να κατουράει μέσα». (Σ.τ.Μ.)

British Book Award 2022 στην κατηγορία
Crime & Thriller Book of the Year

Ο δικηγόρος Μπόμπι Κάρτερ έκανε πολλές δουλειές για τους λάθος ανθρώπους. Τώρα είναι νεκρός και ο θάνατός του δεν ήταν ατύχημα. Πέρα από την απειλησμένη οικογένειά του και ένα σωρό ισχυρούς φίλους, ο Κάρτερ άφησε πίσω του και αρκετούς εχθρούς. Ποιος μπορεί να έδωσε το τελειωτικό χτύπημα;

Η φήμη του επιθεωρητή Λέιντλο προηγείται του ίδιου. Δεν είναι ομαδικός παίκτης, έχει όμως μία έκτη αίσθηση για ό,τι συμβαίνει στους δρόμους της πόλης. Το αφεντικό του αποδίδει τη βία στις συνήθεις αντιπαλότητες, είναι όμως τόσο απλό; Καθώς η κατάσταση ανάμεσα σε δύο συμμορίες της Γλασκόβης είναι εμπόλεμη, ο Λέιντλο πρέπει να ανακαλύψει ποιος σκότωσε τον Κάρτερ πριν εκραγεί ολόκληρη η πόλη.

Τα βιβλία του William McIlvanney με πρωταγωνιστή τον επιθεωρητή Λέιντλο άλλαξαν το τοπίο της αστυνομικής λογοτεχνίας. Όταν πέθανε το 2015 άφησε πίσω του ένα μισοτελειωμένο χειρόγραφο με την πρώτη υπόθεση του Λέιντλο. Ο Ian Rankin ανέλαβε να ολοκληρώσει αυτό που δεν πρόλαβε ο McIlvanney. Στο βιβλίο αυτό, οι δύο εμβληματικοί συγγραφείς δίνουν ζωή στον υπόκοσμο της Γλασκόβης στη διάρκεια της δεκαετίας του 1970 και στην ανέλδοτη αναζήτηση της αλήθειας από τον Λέιντλο.

Το Ιερό Δισκοπότηρο του tartan noir...

Alan Parks, συγγραφέας

Φανταστικό – σαν να παρακολουθείς το Big Bang της δημιουργίας του σκοτσέζικου νουάρ παρά με τον μεγαλύτερο εν ζωή εκπρόσωπό του.

Lee Child, συγγραφέας

ISBN: 978-618-03-3208-7

9 786180 332087

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 83208

metaxmio.gr

ΔΙΑΘΕΣΙΜΟ
ΚΑΙ ΣΕ

e-book